

خوپري خبري

ادبي ٽوٽي او لنڊاڪي شعرونه

دويم ٽوڪ

Ketabton.com

ليکوال:

محمود حميدڙي

دکتاب پڙند پانه

نوم: (خوري خبري) دويم توک

ليکوال: ډکټر محمود حميدزي:

تايپ او ډيزاين: ډکټر محمود حميدزي:

ډيونټي ډيزاين: مسلم اخکزي

د خپرېدو نيټه: ۲۰۰۴ هـ ش

- دليکوال خپاره سوي اثار
- 1 {په سمندر کي دملغرو لتون}
ټولنيزي ستونزي او دحل لاري يي
دفکرونو جوړښت او هغوي ته وده ورکول
- 2 {رون سيند}
لومړي شعري ټولگه
- 3 په کایناتو کي دقرآنکريم علمي معجزې
د ذرو څخه درکھکشانونو د الله جل جلاله مخلوقات
- 4 دانسان په بدن کي دقرآن کريم علمي معجزې
دانسان دبن دحجرو څخه درنسونو دنسونو څخه درغرو دغرو څخه در بدن
پوري: هراړخيز طبي مالومات او دعقدي دلا کروړ کولو درسونه
- 5 {دالماسو پند}
دپښتومتلونو د ويلو ځايونه او علتونه
- 6 {ژور اندونه}
دويمه شعري ټولگه
- 7 {په ژوند کي دبرياليتوب 50 رازونه}
- 8 {څنگه ژوند وکړو}
د نړۍ دپوهانو او برياليو وگړو دسلگونو ويناوو ژباړه
- 9 {خوږې خبرې}
لنډکي شعرونه او ادبي ټوټې
- 10 {ننگوونکي پوښتنې او ځوابونه}
سلگونه طبي، ساينسي، جغرافيوي، بيولوژيکي، ذهني او ټولنيزي پوښتنې
- 11 خوږې خبرې دويم ټوک
ادبي ټوټې اولنډکي شعرونه
- 12 دالماسو کان، هراړخيز مالومات
- 13 څنگه ژوند وکړو دويم ټوک

دڼړۍ دپوهانو او برياليو وگړو دسلگونوويناوو ژباړه

14 اړيني سپارښتنې

15 خوږ سيند دريمه شعري ټولگه

16 خوږې خبرې دريم ټوک

ادبي ټوټې اولنډکي شعرونه

17 څنگه ژوندوکړو دريم ټوک

دڼړۍ دپوهانو او برياليو وگړو دسلگونوويناوو ژباړه

زه دې خوب کي دمخ دليدو په هيله سترگي پټوم، هغه خوبونه مي
درنگينو څخه ډک وي کومو کي چي ستا خوبه کړي لاري
باندي وړاندي دبريا لور ته درومم.
*

انسان هيڅکله خپلو ټولو هيلو او موخوته نه سي رسيدای، خوبس
،بختور او بريالي هغه دي چي زړه يې په خپلو درلودونکو
نعمتونو ډاډه او مطمئن سو، قناعت وکړ او دهرې تيريدونکي
شيبې څخه يې خوند واخيستی او گټوره يې کړل.

انسان ولي هميشه يوازي دخپل ځان په غم او فکر کي وي ؟
علت يې دادي چي دي په نورو انسانانو پوخ اونه ماتيدونکي
باورنه ويني
نوځکه هغه کي دامفکوره دومرپخه سوي ده
چي يوازي ژوند دخپل فکرسره سم مخته وړي او غم او فکر دخپل
ځان ورسره وي دنورونه
خوتول انسانان هم دپورته خاصيت درلودونکي نه دي
ځني ژوندهم دنوره لپارکوي

زه هڅه کوم يادونو کي دې ځان ډوب کړم
هيڅکله دي يادونه پرينږدم
ستا په يادونه کي برياوې دي
ستا په بنکلاگانو کي ژور اند او دهغوئ جوړښتونو کي فکر کول
دسمندر په تل کي دملغرو موندل دي

نړۍ راته هر ورځ دردونه راکوي کله مو دځان په شان جوړول
غواړي کله رانه خپه وي کله مو ستړيا غواړي کله مور دنړۍ
څخه خپه يو هره شېبه خپل ځانگړني لري او بريالي هغه دي چي
دنړۍ دشور په منځ کي يې خپل ځان هير نه کړ او خپل درښتني
او حقيقي لويي موخي لپاره يې زيار وايستی
مور چي ارزښت ورکړ
هغوئ خپل په غرور سره مور ته ځواب راکړ،
خو خبر نه وه چي غرور:
دانسان د ورسته پاتي والي، را لويډلو او ټيټيدلو سبب کيږي.

مخ كې دې دنړۍ ټولې بڼيگنې برياوې او ژوندونونه په پوره
څرگند ډول مالوميري!!!!
افسوس زموږ پر حال چي:
سترگې مو ستا بڼكلا گانې نه سي ليداي او مغز مو ستا بڼكلا نه
سي درك كولي....
هله به بختور، گټونكي، خوښ او تل پاتي سكون وموندو چي:
ستا دمخ درناگانو بڼغلي مو....
سترگې بڼه وويني،
مغز مويي درك كړي او زړونو مو په رښتيا هم ستا درناگانو په
عكاس خپله هره درزا وكړي.

دوگړو سره بڼه سلوک کول ستا شخصیت نورو ته لوړ بڼې او
ددرناوي وړدي گرځوي.
انسان ته نه بڼايي چي په خپلو خبرو او لاسونو نورو انسانانو ته
ازار ورسوي.
هغه وگړي چي دنیکو اخلاقو لرونکي وي دټولني په منځ کي
دخوښيو ډک ژوند لري او برياليتوبونه يي په برخه وي.

زه هڅه کوم يادونو کي دې ځان ډوب کړم
هيڅکله دي يادونه پرینږدم
ستا په يادونه کي برياوي دي
ستا په ښکلاگانو کي ژور اند او دهغوی جوړښتونو کي فکر کول
دسمندر په تل کي دملغرو موندل دي

نړۍ راته هرورځ دردونه راکوي کله مو دځان په شان جوړول
غواړي کله رانه خپه وي کله مو ستړيا غواړي کله مور دنړۍ
څخه خپه يو هره شپبه خپل ځانگړني لري او بريالي هغه دي چي
دنړۍ دشور په منځ کي يي خپل ځان هير نه کړ او خپل درښتني
او حقيقي لويي موخي لپاره يي زيار وايستی
مور چي ارزښت ورکړ
هغوی خپل په غرور سره مور ته ځواب راکړ،
خو خبر نه وه چي غرور:
دانسان د ورسته پاتي والي، را لويډلو او ټيټيدلو سبب کيږي.

ما خوب ولید ستا سره ناست يم
مخ ته مو دخوږو او بو چینه بهیري
پښې مو په رڼو اوبو کي خوړندې وي
شاوخوا ورڅخه دمیلیونونو کالو پخواني خو ډېرځوان او ښکلي
کانې چاپیره وي.

هرلوري ته زرغونې ونې وي
ښکلي خانگې یې نرم او خوږ نسیم نخوي
مرغان راته دژوند نا ویل سوي کیسي کوي
مور د یوبل په سترگو کي گورو
دنړی ټولې خوښی یوبل ته لیرو
دژوند د غمونو او دردونو څخه ډېر لیري یو
زړونو کي مو دمېنې سمندر د باور په لور څوک د خپل تل څخه
دسکون ملغلري را کاري
او د تشیال لورته یې په گل پانو کي نغارل سوي د بری د شاهباز
په منگلو کي استوي.

مور دښکلا په تمه ستادنومو نو امیلونه جوړل کړل
زړه کي مو ولوستله
دا مو یوه هیله ده بس چي بریالي سو هلته
چي لمر مو تری نه کړي
چي دبریننا په شانته ژر تری تیر سو
چي اور موونه سوځي

يخ مو ايره نه کړي
کږې يې ونه ورو
ماغزه مو ونه ايشي خپل زړه مو ونه سوخي
چي دښو نو خاوندن وه اوسو
ماني مو هرلوري وي خوازه شراب وڅښو
شدي هم ښه پريمانه
دگلو سيل وکړو
دنگه خوانې ولرو
هيڅ غم مو زړه کي نه وي
ستر خوښي وموند
ددي لپاره هروخت
ستا په نامه باندي مور
ژبه لنده ساتو
زړو کي مو کرکه وژنو
سرونه ټيټ گرځو
ستا يادونه کوه
ستا تل ستاينه کوه
مينه مو زړه کي ساتو
تل يې پالنه کوو

خراغ چي بل سي خپل شاوخوا رڼا خپروي، پتنگان ورڅخه
تاويزي، او زړونو کي دخوښۍ احساسات نڅوي.

وگړي توپير کوي
هو خو دا هم بايد و منو چي نړۍ هيڅکله دښو او بدو انسانانو
څخه تشه نه ده
يوه خبره ننيو انسانانو کي خورا ډېر ده چي مادياتو ته دمخکي
څخه په زياته کچه ارزښت ورکوي
دپوهي، اخلاقو، رښتنولي څخه پورته نن ډېر وگړو ته ماديات
دي او دا خبره يو خواشنوونکي رښتيادي

هغه چي بد يې در رسولي وي او بيا يو کار بد وگڼي هغه چار
ښه او دخير وي.

مينه دي هغه خوږ احساس دي چي...
ستا دمئينانو دزړونو خزان وهلو بڼونو ته
بيا بيا
دتلپاتي ژوند اوبه ورکوي
او نه پريردي زړونه يې په سپيرو

او دزر غونتيا څخه په ناهيلو سو دښتو بدل سي!
څوک چي پر تامئين سو: هغه رښتني او تلپاتي خوښي، ښکلا او
سکون وموندئ!!!!

دا نړۍ دازمويني ډگر دئ او هر شيبه يې ځانگړي ده، دلته وخت
دچا انتظار نه کوي ورورو خپل سيوري ټولوی او ډوبيري،
بريمن هغه وگړي دي چي خپل دژوند سپينه پاڼه يې دښيگنو، نيکو
اخلاقو، گټورو چارو په ځان پسي ليکلو ډکه کړه.

که ترټولو لوی درسونه دخپل ځان سره زده کيږي، هيڅوک
ترځان لوی ښونکی نه سي کيدای، مگر په اوسنيو انسانانو کي.

ما: دښارونو دگڼې گونې ږغ او شور په منځ کي د اوسيدونکو
وگړو څخه،

هغه وگړي چي د هسکو غرونو په منځ کي،
دغونډيو په لمونو کي

د خاورو څخه دپيرو په مخکنۍ ډول او نقشه جوړو سوو
جونگرو او خيمو کي يې ژوند کوي،

ډېر خوښ، خوشحاله، روغ، دژونده راضي او دهرې شيبې څخه
ډېر خوند اخيستونکي وموندل

هغوی ساده خورکونه کوي،

ساده او سنتي جامې اغوندي،

د ونياوې غوښتنې يې کمې دي،

ديؤبل سره د فريب، چم او چل بازي څخه ليري دي، كينه يې په
منځ كې كمه ده،

په لږو شتو خوښ دي،
بدني فعاليت يې ډېر دى،
خپل خپگان: د ډېره درده او سوزه ډكو نارو،
بنكر، نل، شپلى او دوتارو په درده ډكو ږغونو كې د نه
خلاصيدونكي تشيال لوري ته استوي او ډېر ساده، ډېر ساده
دخوښى ډك ژوند كوي.

تشيال: فضا
بنكر يو ډول اله چې دروند ږغ توليدوي
نارې: د پښتو د منظم ادب برخه
نل، نى، دنل بوټي څخه جوړه يوه اله
دوتاره: دنبرې ته ورته ږغ توليدونكي د موسيقى اله
ما: د بنارونو د گڼې گونې ږغ او شور په منځ كې د اوسيدونكو
وگړو څخه،
هغه وگړي چې د هسكو غرونو په منځ كې،
د غونډيو په لمونو كې
د خاورو څخه د پيرو په مخكنې ډول او نقشه جوړو سوو
جونگړو او خيمو كې يې ژوند كوي،

ډېر خوښ، خوشحاله، روغ، د ژونده راضي او دهرې شيبې څخه
ډېر خوند اخيستونکي و موندل
هغوی ساده خورکونه کوي،
ساده او سنتي جامې اغوندي،
د ونيايوي غوښتنې يې کمې دي،
د يو بل سره د فريب، چم او چل بازی څخه ليري دي، کينه يې په
منځ کي کمه ده،
په لږو شتو خوښ دي،
بدني فعاليت يې ډېر دی،
خپل خپگان: د ډېره درده او سوزه ډکو نارو،
بنکر، نل، شپلی او دوتارو په درده ډکو ر غونو کي د نه
خلاصيدونکي تشيال لوري ته استوي او ډېر ساده، ډېر ساده
د خوښی ډک ژوند کوي.

ستا يادونو کي هم خوښي او خوږوالی پټ دی.
زما د پښتنيو په منځ د زړه چلوونکي هغه وخت خپل چار لا ډېر
کړي کله چي زه ستا نوم اخلم او دخبرو په ژورو کي دي اند
کوم، ماغزه مي هغه وخت د بڼونو د بنکلاگانو انځورونه جوړوي
او د وجود هره ذره مي دخپل ځان بناوخوا مينه خوري.

دويم ټوک

خوږې خبرې

دگلونو سره خواکي تل پتنگان موندل کيږي: ما نه دي ليدلي چي
بورگاني دي داغزو شاوخوا نڅاگانې وکړي او خپل شاوخوا دي
رنگينه او خوښي بڅبونکي کړي.

اغزيو ته زهر لرونکي حشري راځي او د خپل زورونکي چار
لپاره ځان تري تغذيه کوي،
دهغوی سره هيڅ خواږه ویشونکي حشره مينه نه کوي،
هغوی نفرت خورونکي، زورونکي او بدپالونکي دي.

گلونه دخپلو خوږو وږمو دخورلو په مټ بي زيانه او گټورې
حشري دځان څخه تغذيه کوي، ليدل، بويول او لمسول يې خوښي
زيرونکي وي.

بڼه نو مور څه غواړو و اوسو؟

زړه کي دي مينه وکره!
ترڅو دنفرت وژونکي گلونه پکښي را وتوکيري او د خوښي
پتنگان دي په زړه کي دمهرباني په نڅا هر لورته ښکلا خپره
کړي!!

مينه هغه ځانگړی احساس دی چې هغه زړونه چې کلونو دنفرت
په اور سوځلي او سوي سکور سوي وي هغوی کي داسي
دمهرباني ونې زرغونه وي چې گلونه يې هر خواته خوشبويي
خور وي او بوراگانې خپل شاوخوا ته په نڅا را ولي

مينه ډېر ښکلی احساس دی چې هر زړه تري برخمن نه وي
دمين زړه لرل نړی انسان ته ښکلي کوي
هيڅوک نه سي روزلی در هغو چې تاسو خپل ځان ښه ونه
روزی، تاسو ته هيڅوک زړورتيا نه سي درکولی در هغو چې
خپله خپل ځان ته دلاوري ورنه کړی، تاسو هيڅوک نه سي
خواشيني کولی در هغو چې خپل ځان خپله خواشيني نه کړی،
تاسو هيڅوک نه سي ماتولی تر هغو چې خپله خپل ځان مات نه
کړی.

هغوی چې خپله دځان سره مرسته ونه کړي هيڅوک مرسته نه
سي ورسره کولی.

دويم ټوک

خوږې خبرې

ستا پر هر قدم باندي دنړۍ تر ټولو بنكلي او ډېر خوشبو کونکي
گلونه را ټوکيدلي دي، بريالي هغه وگړي دي چي ستا پر قدمونو
خپل پلونه کښيږدي او دتیارو شپو څخه ستا پر بنول سو لار تير

سي.

که ونه د ژمي دسرو بادونو سره ونه جنگيږي او دسپرلي دراتلو
هيله يې زړه کي زرغونه پاته نه سي هيڅکله به دسپرلي خوږ
نسيم لمس نه کړي.

ستا دميني احساسات مي،
دزړه خران وهلي بن کي،
گلونه را وټوکوي

او وړمي يې

زما د وجود هر زخم ته ټکور سي!

په نړۍ کي دبريا هيڅ لوري او لار نسته
بيله هغه لاري څخه چي ستا لور ته تللي وي!

مور به هله بريالي سو چي:

ستا خوا ته،

ستا پر قدمونو،

ستا پر بنول سوي لار گړندي گامونه واخلو!

ستا منزل ته رسيدل:

دناپاينه خوښيو،

نه خلاصيدونکو نيکمر غيو، اوشيبو
نه بيانيدونکي بنکلا،
احساسول، تيږول اوليدل دي.

مور دخوښيو دلاسته راوړلو لپاره
خپلې خوښۍ وپلورلي،
خو هيڅ وخت مو ونه موندلي، هو...
خوښۍ مو ځکه نه سواي موندای چي:
مور هغوی دنورو په څهرو، خبرو او لاسونو کي موندلي
خو خبر نه وو چي:
ز مور خوشحالی ز مور پر وړاندې او حتا ز مور په بدن کي دي،
ز مور روغتيا،
ز مور نيکي چاري اونوم،
ز مور بشپړ وجود،
ز مور دلويي موخي لورته اخيستونکي بنکلي گامونه
او ز مور شا وخوا:
رانه، مست بهانده سيندونه،
هسک او دغورور څخه پک غرونه،
بنکلي نباتات،
سندري ويونکي الوتونکي،
په بنکلي سپوږمۍ باندي بنکلی او په شغلي خورونکو ستورو
باندي پک هسک.....
دا هرڅه که و غواړو مور ته خوښي راکولی سي
او مور ناخوښۍ ته نه پريږدي!

خوري خبري

دويم ټوک

زه دغرونو دسره دبنکلي سيند درنو او رڼا منعکسونکو اوبو څخه
خوند اخلم،
دغرونو هسک سروڼه راته دخپلي خاوري دغرور او عزت
کيسي کوي،
بنکلي شمال راته ددي غرونو
د وياړه ډک تاريخ لولي.

که دښمن مو په لاسونو کي د غرور و فولادي ځينځرونه را
واچوي
او زړونه مو دنفرت په اور را وسوځوي،
هغه وخت به مور ستربايلونکي سو...
دا به زمور کمزوري وي چي:
دلوی دښمن په دام کي گيرسو
او هغه ته دا فرصت ورکړو چي زمور لاسونه، سترگي، او عقلونه
راوتري،
مور اړ يو دهغه دغرور فولادي ځينځرونه دعاجزي په تېرونو
ټوټه ټوټه او دزړه دنفرت اور مو دميني په ژوند ورکونکو اوبه
مړ کړو!

دويم ټوک

خوږې خبرې

څومره به بڼه وي چي په ځمکو مو نلاند وکړو
دهغوی دغټيدا ورسته يې بدنونه اړه کړو قلمونه تري جوړ کړو
دهغوی څخه دتورو کار واخلو کوم دښمن چي مو دغروړ، وپاړ
اوارزښتونو غلا کول غواړي لاسونه يې په قلمونو وړ اړه کړو

نسیمه دجانان دقدمونه لاندي سوي خاوري راته راوړه چي بڼکل
يې کړم او زړه مې سکون پيدا کړي

دويم ټوک

خوږې خبرې

زه دهغو ترټولوښو دراتلو هيله لرم چي ستا ومخته، دمستو
خوږو سيندونو ډېرو يخو سيايو لرونکي ونې لاندې، دنه ستايل
کيدنکي نسيم او د مرغانو دخوږو نغمو شور ته غوږ نيونکي
ناست يو.

دژوند لوړې ژورې ډېرې دي که غواړو په بريالتوب دژوند
چاري مخته بوزو اړيو زړه داسي وروزو چي دډېرې خوښۍ او
غم دزغم وړتيا ولري او خپل ځان ته عذاب ورنه کړي.

غواړم داسي څوک وواسم چي يو گل راباندې مټين سي مور
ديوبل خبرو ته غوږ ونيسو ديوبل زړونه لمس کړو، ديوبل
فکرونه ولولو او داچي د يوبل دسترگو په ليدو نه بيانيدونکي
خوښي احساس کړو.

زه دې هره شيبه يادوم،
زړه به مې ستا د يادونو په هيرولو ومري،
داسې لکه دگل پر نازک وجود چې دژمي ډېره يخه شپه تېره سي
او نرم روح يې دسړو سيليو سره ملگرې
سئ او ډېر ليرې تري سفر وکړي...

ستا يادونه او نظر زما دژوند دهر چار د سمون لامل دئ...
ته مې يوازي مه پريرده،
زما دژوند چارې ستا دپاره دي او زما دخوښۍ لامل ته يې!

دگلونو خواکي اغزي هم خړوبيري او وده کوي،
خو ددې دوړو توپير داوي چې گلونه
دماليار حسونو ته خوښۍ بخښي او اغزي دخپل پالونکي دښو بدله
په خپلو تيرو؛ زخم جوړونکو، تيرو خوزانو سره دهغه مهربانه
لاسونه زخمي کوي
هغوى هيڅ وخت دښو بدله په ښو نه ورکوي، بلکي دښو بدله کي
بد کوي، ځکه خو تل دگلونو درناوى کيږي او داغزو خوانى
خزانيري!

دويم ټوک

خوږې خبرې

دگلونو په منځ کې يوښکلي گل د ځان ښودنې حرص را گير کړ
اړيې کي چې خپل ښکلی مخ نړۍ ته ور وښيي او وگړي يې د
مخ په ليدو دخوښۍ او آرام احساس وکړي
خو دا نازک بشری گل خبر نه وو چې دې ظالمې نړۍ کې
وگړي هسک سرونه نه پريردي
گل چا همداسي هسک سر چا ليدل نه غوښتل د کلي گل سر يو
ظالم ماليار غوڅ کړ او دخپل ځان سره يې يوړی دخو ځل بوی
کولو ورسته يې په لاسونو کې سره وروړی او نازک وجود يې
ټوټه ټوټه په سپيرو خاورو کې وغورځوی.

مور کلونه دبريا په لټه گړندي گامونه اخلو خو زمور زرونو کې
وه برياليتوب په رسيدا کې شک وي درهغو به بريا ته ونه
رسيزو چې دهمدغه اوس ځان برimen ونه گڼو.

که گلونه دخزان دراتلو څخه بيريدای:
هيڅ وخت به يې هڅه نه وای کړي چې دگرمې، پستي او خوږې
خاورې پرستن دځانه ايسته کړي او خپل ښکلي خوب ته په خپل
زرغونيدا دپای ټکی کښيردي.

دسترگو دبديو څخه يوه يې داده چې مور ته دبدرنگو زرنو
خاوندان ښکلي ښکاره کوي.

دويم ټوک

خوږې خبرې

مخ دي دوگړو په منځ کي هومره بنکلی او ځلانده دی لکه په تياره شپه کي چي دستورو په منځ کي د سپوږمۍ ځلانده او بنکلی مخ.

مور دخپلو زړونو قاتلانو يو
زرځله مومات کړي او کړولي دي
دهغو خيالونو او هيلو په غشو مو ویشتلې؛ زخمي کړي او
دردولي دي چي
هيڅ وخت منزل ته نه رسيدونکي او نه پوره کيدونکي وه
مور دخپلو زړونو سره د بدن په ټولو غړو باندي ظلم کړی
ماغزه مو دردونه ورکوي
ژبه مو زخمونه ورکوي
او سترگي مويي ژوند اخلي
هو مور لوی ظالمان يو
در هغو به بريالي نه سو چي دخپلو معصمو زړونو د زوريدني
څخه لاس وانه خلو او په يادونو يي زرغونه نه کړو.

زه دي در قدمونو
لاندي سوی مټ خوښوم،
ستا در قدمونو
دلاندي سوي خاورې خشبو زما لپاره
دمشغو څخه پېر خوشبويه ده!

زما لپاره دي شتون هرڅه دي
ستا په شتون، کتو او خبرو زه ډاډمن خوښ او دسکون خاوند يم
ستا يادونه مې زړه ماتيدا او زړيدا ته نه پريردي
دخبرو هرويي دي زما دروح او وجود ترټولو ښه درمل دي
زه دي ديؤ توري لپاره ځان اورته غورځوم او وجود مې پري
سوځوم.

زما کتل ليدل او اوريدل دي ستا لپاره سي
که داسي ونه سي: زه به ناکام، دلاري څخه ورک او
بدبخت يم.

دژوند خوند هغه وخت لمنځه ولاړسي چي خپل وجود دي درته
په قهر سي، هره شيبه دي دردوي او نه دي پريردي چي د لمر
درنا د سپورمې دځلا څخه خوند واخلي.

ته به زما په برخه نه وي که نه زه او ته ديؤبل لپاره پيدا سوي
وو زما او ستا روح يو وو او زموږ دزړه خاوره ديؤه ځای را
اخيستل سوي وه.

مور!
د تور زړو سره دهغوی
دپاکو جامو او
مخونو په لیدو
او تیرایستونکو خبرو په اوریدو مله سو،
خو.....
خبرنه وو چي
ددوی زړونه د نفرت،
حسد او چل په اورنو تور سکور سوي
او دموقی په لیدلو
خپل دزیره د توروالي څخه گټه اخلي او
زموږ احساساتو
زړونو او باورنو ته به ايري راشیندي،
او
زموږ دزړونو د توریډو هڅه به کوي.

ما خوښۍ لتولي خو هم دا لتون ماته درد راکوئ خبرنه وم چي
خوښۍ زما چار چاپيره دي بلکي زما په بدن کي دي
روغتيا، دسکون ټک زړه، ارام وجدان، هو زما کورنۍ، زما
هيواد، بنکلی طبيعت، روښان لمر، خلانده سپوږمۍ دستورو ټک
هسک دا هرڅه زما لپاره دي زما دخوشحالی سرچينه زما
شاوخوا ته ده خو زه دومره درک نه لرم چي حس يې کړم

مور

اغزو ته

دگلونو دکولو په هيله

اوبه ورکولي

او پالنه مويي کول،

خو هغوی هيڅ وخت

ورمي خورونکي گلونه ونه کړل...

ز مور لاسونه يې

په خپلو ظالمو منگو چو

زخمي زخمي کړل...

مور ته يې دښيگني کولو داسي زده کړه راکړل

چي دگلونو سره دميني کولو، پاللو او دهغوی خړبولو څخه يې

ز مور زړونه را مات کړل!

دويم ٽوڪ

خوري خبري

مورن دي قدمونو ته گلونه پاشل تا راته لارو کي اغزي وشيندل
مورن تيروتلي وو چي د مرغونو خخه مو دخورنوالي هيله کري وه
خبرنه وو چي کوبرا مار هيڻکله بي زهرو نه وي.

صدقه دي در خبرو سم!!!!
ستا خبرې دزړه دزخمونو ټکور دي....
خبرو کي دي دبړياوو چيني...
دبنکلاوسمندرونه...
دهيلو څپانده سيندونه...
دسهار خوږ نرم او خوځښت زيزونکی نسيم او
دخوبنی بنونه پټ دي،
ستا دخبرو تکرارونکي،
غوږ ورته نيونکي،
نورو ته رسونکي،
زړه ته دننه کوونکي،
ټوله بريالي دي،
ستا دخوږو خبرو
دستايني
وييونه،
دهيڅ بليغ
او فصیح سره شتون نه لري!!!!

زدي دسترگو دليدو په هيله هر شپه خپلې سترگې پټوم،
مالومه نه ده چې کله به دي زړه او روح ته د سکون بڅبونکو
سترگو په ليدو
سرلوری او بختور سم!

مادي دهرې خبرې درناوی کړی،
هيله لرم ته به راته
دنفرت په نظر ونه گوري
زما لپاره ستا يو ځل په مينه را کتل
دنړيو دټولو برياوو څخه ستره بریا
او دټولو خوښيو څخه خورا
ډېر ډېره لويه خوښي ده!

څه څه نه سي کولی؟
کله چې د بدن دلويې حجرې، ژونکي څخه يې اووم ازاده کړه او
د بدن دبل جوړښت څخه يې دانسان د بدن ترټولو کوچنی ژونکی
ازاد کړ بيا دوی دواړه سره يوځای کړه

دويم ټوك

خوږې خبرې

بنكلی څهره، پيچلي ماغزه او خپل ټول نعمتونه يې پر ولورول
هغه بيا څنگه دا خبره كوي چې هيڅ نه سي كولى.
آيا دى دخپل زړه په كوچني جوړښت چې يوه اندازه بريښنا
توليدوي واك لري؟ نه نه يې لري،
دخورا ډېر كمزوري وجود لرونكى تيروتنه كوي چې ددې هرڅه
سربيره بيا هم سرغړونه كوي او خپل پرځان ظلم كوي.
نيژدې ده چې هغه جل جلاله قهر به درباندي وسي.

وگوره!

دستور و شغلي او ستا يادونه
دوره زما د زړه ټكور دي،
زما د زړه گلبن به
ستا د يادونو ماسيوا
په توپان و هلي دښتې
او يا
خزان و هلي بن بدل سي.

دويم ټوک

خوږې خبرې

دهغه زړه بيلگه چې ستا دخبرو او يادونو دگلبن شمال ورباندې نه لگيري دهغې وچې دښتې په څيردئ چې سلگونه کلونه ورباند باران نه وي اوريدلی.

زړه مې غواړي چې
ديوه زرغون غره په لمنه کي
دسيند په خوا کي کښينم،
داوبو دشور سره دي
بنکلی نوم زمزمه کړم،
ترڅو بنکلي قاصدان مې
د زړه څخه درا وتلو ويونو په اوريدو
خوبن سي

او تاته يې دويم ځل درورسوي.

دويم ټوک

خوږې خبرې

ز مور پر ټاټوبي
د کتابونو خزان راغلی،
د کتابونو پانې هره ورځ رږيږي.....
سپيره توپانونه
د کتابونو رښيې ماتوي
او د جهل سمندر ته يې:
د نابودی لپاره غورځوي!

ستا دیادنو سره مې
ژوره ملگرتیا ده،
مور دیوبل سره تل خبرې کوو:
ستا په اړه،
ستا دخوږو خبرو او ښکلا په اړه،
ستا دښار دکوڅو په اړه چې
ستا په قدمونو ښکلي او قدرمنې سوي دي،
دهغو شیبو په اړه چې
ستا په کتو به دنه بیانیدونکي خوښی
احساس کوو!

هغه گل چي ماليار يې،
د کتابونو د سيند په خوږو اورنيو اوبو خړو بوي
هيڅ وخت به هغه گل،
دناپوهی خړې، چټلي او زهري اوبه،
هغه په وژونکي،
زورونکي او را پرځونکي ناروغي اخته نه کړي
او نه به
دهغه دبنکلو پانو
وزمي خوړونکی او بنکلی مخ بدرنگ کړي.

دسترگو تور مې ستا لپاره نظرانه کوم،
ستا دلاس د جام يو غږپ اوبو څښاک دنړۍ دټولو شتو څخه
ارزښتمن دۍ.

زه
دخپلو هغه قدمونو څخه
چي وړاندې ځي
او ستا د ناخوښۍ لامل کيږي
کرکه او نفرت کوم.

دقلم څوک دهغې توري څخه چي سرونه غوڅوي ډېره تيره ده.

اندونه مې...
دستورو ښکلي او ځلاندي نړۍ ته
ستا دخبرو په لوستولو او اوريدلو،
الوتنه وکړي،
د هغوی څخه
رڼا گانې راوړي
او دژوند تياره اړخونه مې راته ځلانده ،
روښانه او رڼا کړي،
زړه ته مې خوښۍ ډالۍ
او سکون راته وبخښي!!!!

دويم ټوک

خوږې خبرې

که دژوند دگړنگونو ویره نه وای زړه به مې دغروور دکبله دسینې
څخه تښتیدلی وای.

هغه زړونه چې دنازکو گلونو په خزان باندي دردیږي هیڅ وخت
دانسانانو بد نه غواړي.

منی مې نه خوښیږي،

حکله نازک گلونه دبوراکانو څخه بیلوي، بیلتون

دردونکی دی،

زړونه مات اودردوي.

دکتابونو پانې،

زما وزرونه دي:

دهرې پانې په لمسولو مې،

خیال او اندونه لوړې الوتنې کوي:

د ښکلو جونگرو ته ځي،

ترڅو...

د زړه گل ښه ته مې،

د ډاډ او خوښۍ

ترټولو ښه

او بې اغزو گلونو

تخمونه ډالی کړي!

دويم ٽوڪ

خوري خبري

زه دشپو په تاريخيو ڪي ستا داندونو او خبرو په رڼا ورڪي لاري
موندم

خوبن او ڏاڏمن
حڪه يم
حڪه زره، خيالونه اويادونه مي ستاسره دي

زما خيالونه
ستا دکلي لورته داسي بهانده دي چي:
هيڅ يو خنڊي مخه نه سي نيولي،
درهغو چي ستا په خبرو او ڪرو ڪي اند ڪوم،
زه به دبريالو وگرو په ڪافيله ڪي ڪيون لرم!

که غماز مي داندونو په سيند ڪي زهر وپاشي:
زره مي نه مري،
حڪه ستا دخبرو درمل مي زره داسي ڪرو ڪري چي هيڅ
زهر ورباندي بده اغيزه نه سي کولي!

دويم ټوک

خوږې خبرې

زموږ زړونه ياغي دي زموږ دوجود او مغز خبره نه مني دښتو
کي گلونه او ژمي کي سپرلي غواړي هو خو دوى هم تيروتلي نه
دي دوى دژوند کړليچونه نه دي ليدلي د پښتو په منځ کي د
دسرو وينو څخه تغذيه کيږي

کله چي دوستان دي په تکليف، غم او درد کي وي هله به پوه سي
چي ولې ليونيان ليوني سوي دي.

انسان دخپلو غوښتونو په دامونو کي گير او دهغوئ لمخي پېژندل
کيږي،
درهغو چي غوښتنې او موخي يې رښتني،
بني او غوره وي:
انسان به هم نیک غوره او ښه وي.
کله چي انسان دبدو هيلو موخو او غوښتونو لور ته مزل پيل
کړي:
بدو پسي بد کوي او دژوند سکون يې لمنځه ولاړ سي.
زموږ موخي او غوښتنې زموږ دشخصيت ښکارندوينه کوي.
بنيې پرځای،
غوره او لويي هيلې او غوښتنې موږ ښه غوره او لوی کوي.

دويم ټوک

خوږې خبرې

يو ځل زما وخواته ستا په مينه کتل،
زما لپاره زما د ژوندونو ترټول ستره بریا او خوښې ده،
زه
ستا يو ځل دميني کتلو او ستا ديوې مينه ناکي خبرې د موندنې
لپاره دنړۍ هره خوښې قربانوم سوځم.

شادی در هر لحظه وجود دارد اما هیچگاه به لذتی زندگی نمی
رسیم که همان طور که خوشبختی خود میخواستم به دیگران هم
همانطور نه خواهیم

څومره بنکلي او دشور ډک ستا هغه ويیونه دي چي زړه ته
سیده لار مومي
او دزړه تیاره گوتونه داسي روښانه او درنا څخه ډکوي چي
بيا هيڅ وخت تیاره هغوی ته نه سي رسيدای،
ستا پر خبرو چي څوک مئین سو،
هغه دنړيو بنکلا گاني وموندلي
او هيڅ وخت به بدرنگي
د هغه سترگي ونه ویني.

زړونه ديؤبل ږغونه اوري،
وييونه ديؤبل سره غيږه ورکوي،
اندونه ديؤبل سره خوږې خبرې کوي،
خوبونه يې يؤبل يوازي نه پريږدي
خو کله چي:
ددو زړونو ترمنځ ديؤبل سره درښتيا اوباوړ
په کروړو،
نه پري کيدونکو
مزو تړل سوې اړيکه وي.
هغه وخت خبرې، ليدل او خيالونه ديؤبل لپاره رنگين،
خواره او گلورين وي.

که د پوهې پر زلفو مټين او دکتاب پر مخ دي زړه بايلوئ:
هله به دي سترگي دباز په شان ليدونکي او زړه به دي دزمري په
شان پياوړی سي،
هو!

د ناپوهۍ ښکار مه جوړيره،
ښکار وکړه:
د هغو ويونو ښکار چي،
توري يې ښکار کړي وي،
داسي به ته

دويم ټوک

خوږې خبرې

ورورو دجملو او دپوهې دسمندر دلويو بڼکار کونکو په ډله کې
تاج داره بڼکاري سي.

زموږ ژوند بريا ده!
ناکامې هغه وخت وینو چې ژوند بېله زحمت گاللو تېرکړو!
شپې خورا ډېرې گړندۍ دي!

دطبیعت په لمن کې خومره بڼکلاگانې راغونډې سوي دي:
وگوره!
دها گل پر نازک بدن دشبم څاڅکي،
دابو خوږ، نرم، زړه وینسونکی ږغ،
د رنوستورو څخه ډک هسک،
دسپوږمۍ خندانه څیره،
دغرونو دغرور څخه ډک هسک سرونه،
دالوتونکو خواږه ږغونه،
په نرم شمال باندي دبنکلو دنگو ونو رپانده پانې...
دا هرڅه دخوښۍ زیري راکوي!
زموږ اندونه پراخ او عطرين کوي!

خوشی ها زندگی

د وجود سالم

دور از بیماری

نهفته است

هرگاه که از خواب بیدار میشم

وجودم از بیماری آزاد باشد

آن روز برای ما

روزی خوشی است

دژوند خوښی په روغ او دناروغی څخه لیري بدن کي پټې دي

هرکله چي دخوبه راکښينم بدن مې دناروغی څخه خپلوکه وي هغه

ورځ زما لپاره دخوښی او نیکمرغی ورځ ده.

شيبې تير ايستونکي دي:
مورن ...
دخپلو را راونو ملگرو؛
دراتلو لپاره خوښ کوي،
اوس راته ځان بدرنگه؛
دمراوي، خزان، وهلي، تږي گل په څير؛
ځان بنکاره کوي،
او ورو ورو د لاسونو څخه دابو په شان تويږي!
شيبې درواغجنې دي،
همدا روانې شيبې هغه ترټولو بنکلي،
ارزبنتمني او غوره شيبې دي چې
زموږ څخه هرلحظه
لورې الوزي
او راڅخه تښتي.
بريمن، بختور او پياوړي هغه دي چې:
خپلې همدا روانې؛ ژر تيريدونکي شيبې يې:
ارزبنتمني،
بنکلي او گټوري کړي!

مور وینو چې بازان لوري الوتنې کوي او دغرونو سر و نه
دهسک دلوري ویني،
خو...
دا نه وینو چې هغوی
هره شیبه د مستو توپانونو؛
پیاوړي بدنونه په خپلو وزرونو پري کوي
پرلپسي او هر لحظه دهغوی دپیاوړتیا پر وړاندې دريزي او
وړاندې خپل دموخي لور ته الوتنه کوي.
در هغو چې ستونزې ونه گالو،
مبارزه،
هڅه او کوبنښ ونه کړو،
مور نه سو لوړ یدلی او تل به مات وزرونه پر محکمه ناتوانه او
ناکامه دخپل ځان سره په جگړه یو!

ستا دلاس په جام اوبه کيدل او ستا دمهربانۍ کتل؛
ترټول ستره؛
هغه ډالۍ ده چې؛
ستا پر بنکلا مټين ته؛
د لويۍ،
سوځونکي ،
کړونکي ورځي
او د عمر ونو دسترياوو څخه...
سکون ورکوي،
داسي آرام چې که کوم بختور تري برخمن سي:
بيابه هيڅ وخت؛
هيڅ وخت؛
نا خوښه او بي سکونه
نه سي!!!!

خوري خبري دويم ٽوڪ

ڪله چي مورن گلونو، پوهو، برياليو او نيكو وگرو ته گورو دهغوي چارو، ڪرنو ڪي اندڪوو مورن دهغوي ڊڪرو ڇخه خوبن ڪيرو دهغوي ڊچارو تقليد ڪوو ڄان ڪي دهغوي ڄانگرن پيدا ڪوو چي دا چار خپله زمورن دخوبسي، بريا او خپلي اره دندي ته دلا بنه ژمنتيا لامل ڪيري

هيلي موڄڪه نه پوره ڪيري چي مورن ؛
دنورو هيلي پوره ڪيدا ته نه پريڙدو ؛
تر دي اندازي دنورو دهيلو وڙونڪي يوو چي:
دخيل شوق، ذوق لپاره ؛
دمرغانو ڇخه خپلواڪي اخلو:
قفسونو ڪي يي زنداني ڪوو،
گلونه شڪوو او دهغوي د ورمو ڇخه دخوند اخيستلو لپاره يي په
لاسونه ڪي مرورو ؛
خزانوو يي،
دونو دننگي تني پري ڪوو
خپل ڄانته دناستي او آرام لپاره چوڪي
تري جوڙوو.....
هو مورن نه پريڙدو چي زمورن پرته نور هم خپلو موخو ته
ورسيري...

موږ دهغو ورځو پوروري او احسانمند يو چي: ماغزه؛ زړه او بدن
مو موږ ته ازار رانه کړي، ومونه کړوي؛
دهغو ورځو پور، بدله به څنگه ادا او ورکړو چي دردونو مو
زموږ وجود ته خپلواکي ورکړي وي
هو موږ بايد هر شيبه مننه کوونکي وه اوسو:
داهرڅه دخورا ډېرې خوښۍ وړدي!

موږ: د زړه څخه دازغو
په ريبلو ريبلو دخپل زړه کرونده کندي؛
کندي کړل،
زموږ زړونو کي اغزي
ځکه رازرغونه او وپايدل چي:
موږ دهغوی څخه دگلونو دکولو هيله درلودل
خو خبر نه وو چي:
اغزي اغزي وي؛
که گلونه هم وکړي:
گلونه به يې،
زه رجن
اوزيان رسونکي وي!

دويم ټوک

خوږې خبرې

دوگړو دڅيرو څخه مور؛
 دهغوی دگړو وړو په اړه نه پوهیږو؛
 بڼکلي بریننا یو دنگه بڼکلي ونه ایره او یو توره ویرونکي
 وریخ پریوه سپیره محکه یوه بڼکلي ونه را زرغونه کوي.

ویونو کي دي رښتیا اوبښکني پایل کیري هیخ بدې نه پسي
 موندل کیري؛ هر ویی کي دي د وختونو دستریاوو هوساینې او
 دنه رغیدونکو زخمونو درملنې پټې سوي دي!!!!

دخان دڅوښی په پاره دطبیعت رنگینو ته کتل دهغوی په اړه ژور
 اندکول انسان ته تیریدونکي شیبې بڼکلي کوي.

برای خوشبختی خود نگاه کردن به زیبایی های طبیعت وفک
 کدن عمیق تر به او
 لهزه ها را برای ما
 زیباتر و خوش می گذارد

دکله نه چي مي؛
 ستا خبرې اوریدل پیل کړي:
 دزړه دبن گلونو مي خپلې ورمي خوچنده کړي
 او هر لورته يې خورول پیل کړي.

دويم ټوک

خوږې خبرې

د طبيعت ملگرتيا مي د حسونو په پياوړتيا کي مرسته کړي او اوس
د هرې ذرې درازونو په موندنه کي ژوراندکونکي سوي يم،
طبيعت راته دارام، بنکلي، گټه رسونکي او خوښي ورکولو چل
زده کوي.

دازغو څخه وگړي همدمره هيله لري چي لاسونه او پښي يي
زخمي کړي خو خبر نه دي چي ازغي د گلابونو ساتنه کوي او نه
پريزدي چي گلابونه څوک خزان او وشکوي.

وخت راته بنوونه کوي چي څنگه دوږو وږو خوښيو په خوند پوه
سو خو هغه وخت کله چي زموږ څخه لويي لويي خوښي په نه
پوهيدا ک تيري سوي وي

پوه سو چي څنگه دکوچنيو خوښيو شيبې هغسي چي بنايي وي
لمانځو
خو هغه وخت کله چي موږ لويي د خوښي شيبې خفه کړي
اود لاسه ورکړي وي.

دويم ټوک

خوږې خبرې

ليک کي دي نوم
داسي بنکلی، رون او ځلانده وي
لکه دسره گلاب پرمخ دشبم څاڅکي.

ستانوم څومره بنکلی دی کله چي مي ليک کي ستا نوم شتون
ولري ټوله ويیونه داسي ځلانده وي لکه دگلاب پرمخ دسهار
اوريدل شبنم

زما لپاره دنړۍ لويه خوښي روغتياده

غواړم شيبې، کار، خبرې او ليدل مي ستا لپاره وي، زه دې دميني
په سمندر کي داسي غوټه کيدل غواړم چي هر ساه مي ستا لپاره
وي.

گلونه دځان دبنکلا لپاره ستا دخبرو وړمي راغونډوي او دخپل
بنکلا وړانگي پري ځلوي.

دويم ټوک

خوږې خبرې

يوازي نه يم:
ستاديادونو سلسلې مي؛
ملي دي.

تنها نيستم
سلسله هاي يادها تو همراهي مي کنند
سپورمي ته گورم :
مخ کي يي ستا دبنکلاگانو انخورونه جوړوم
اندکوم او دبرياليتوب اندونه مي دبنکلاگانو بنارته الوتنې کوي.

ستا ديادونو سلسلې مي دزړه دروزې بنيدلو ته نه پريږدي.

دسترگو په رازونو هر وگړی نه سي پوهيدای سترگي زما دهغو
ويونو ژباړه کوي چي هيڅکله مي يي په اړه دزړه دتل څخه د را
ايستلو هڅه نه ده کړي، وگوره زما سترگو کي څه لولي که ته
رښتني لوستونکی درک يي کړل او وگوره چي څه مي په کښي
پټ کړي دي.

دويم ټوک

خوږې خبرې

دورځو شمېر ته حساب کوم خو خبر نه يم شيبې مې هره شيبه
ژوند غلاکوي افسوس څومره دزړې سوي وړ يم زما شيبې شيبې
زما د ژوند لندکونه جوړوي او زه ناخبره او غافله يم

مور دزړه څخه دازغو په ريبلو ريبلو دخپل زړه کرونده کندي
کندي کړل، زمور زړونو کي اغزي ځکه رازرغونه او وپايدل
چي مور دهغوي څخه دکلونو دکولو هيله درلودل خو خبر نه وو
چي اغزي اغزي وي او که گلونه هم وکړي گلونه به يې زهرجن
وي.

هغه رڼا چي دټولو رڼاگانو څخه ډېره
ځلانده،

بنکلي

او خوبني ویشونکي ده:
ستا دمخ څخه رابهيري!

دويم ټوک

خوږې خبرې

شيبې په شمار دي، هيلې بېشميره ، څومره به بڼه سي چي شيبې
مو دگلونو په وړمو معطري او هيلې مو دگلونو پر پاڅو اوځلاند
مخ دشبنم درنو څاڅکو په خير رڼې او دگل پانو غوندي پاکي
دشمير وړ پيدا او په لاسته راوړلو کي يې خزان نه سو.

دقدمونو پر نښو دي
بنکلي گلونه را ټوکيدلي دي،
څوک چي ستا پر تگ لوري
مزل کوي دهغوئ شاوخواو
دگلونو وړمي الوتنې کوي،
بي شتمنی هغه وگړي دي چي:
ستا لار ونه موندي او دنه ستايل کيدونکو بڼونو څخه يې روح:
ډېر ليري ولاړسي!!!!

زه په خپلو مغزو باور نه لرم چي ستا بنکلا دي ووينې، زه اندم
زما ماغزه لاهومره نه دي پياوړي چي ستا دمخ دورانگو
درناگانو دلیدني توان دي ولري.

خوږې خبرې

دويم ټوک

جالبه ده د څو پيسو لپاره خپل وجدان وپيرو، نيکي خرڅه کړو،
بن دلاسه ورکړو او اور واخلو، خوږي اوبه چپه کړو او جامونه
مو دترخو زقومو څخه پک کړو، دنگه ځواني او ستاينه نه
کيدونکي بنکلی مخ داور دسردار په ويلې کوونکي بدن کي
ونغاړو هو مور هغه وخت گټوکوونکي نه يو دا بابيزه ددې نړۍ
پاتي کيدونکي گټه ډېر ناکاره، بيخي ډېر بده او بي گټې ده چي
مور يې دلويو او ناپايانو، سختو، زمور په کوچنيو او لږ واک
لرونکو مغزو دهغوئ دسختی حس وکړو
په خپلو ولو لاسته راوړو.

زه دخپل بي وسه ماته راغلي ناروغ سره چي اهونه يې کړندي،
بدن يې دمياشتي دورځو دشمبر څخه دډېر تودوخي لرونکي،
ساگاني يې دمياشتي دورځي دشمبر په اندازه گړندی، دزړه درزا
يې د درومياشتو په شمېر او درگونو داوسيدونکي ځواک يې
دپنځو مياشتو دورځو په اندازه وي داسي ظلم وکړم چي دهغه
دژوند روان ته په کرار کرار دپای ټکی کښيردم، هغه ته درمل
نه زهر ورکړم، زه ولي خپل پيريدونکي ته دخپلي هټی څخه
دهغه داو لادونو لپاره دکلونو نا کاره خواړه ورکړم، ولي دخپل
کور خواته تللي لاری دجوړيدا لپاره ناسم مښلونکي او کمزوري
جوړونکي وکاروم، ولي دخپل ورور دسترگو تور ته چي زما
دلور مقام په پار يې ماته را استولی ناسم روزنه ورکړم، ولي
دخپل لږي مودې دناستي، ستري، لوړ حق لرونکي څخه دخپل
کلي ټولني او سيمي پلورونکي گټه واخلم، وگړو ته دهوسايني
پرځای شر او درد پيښ کړم.....

دويم ٽوڪ

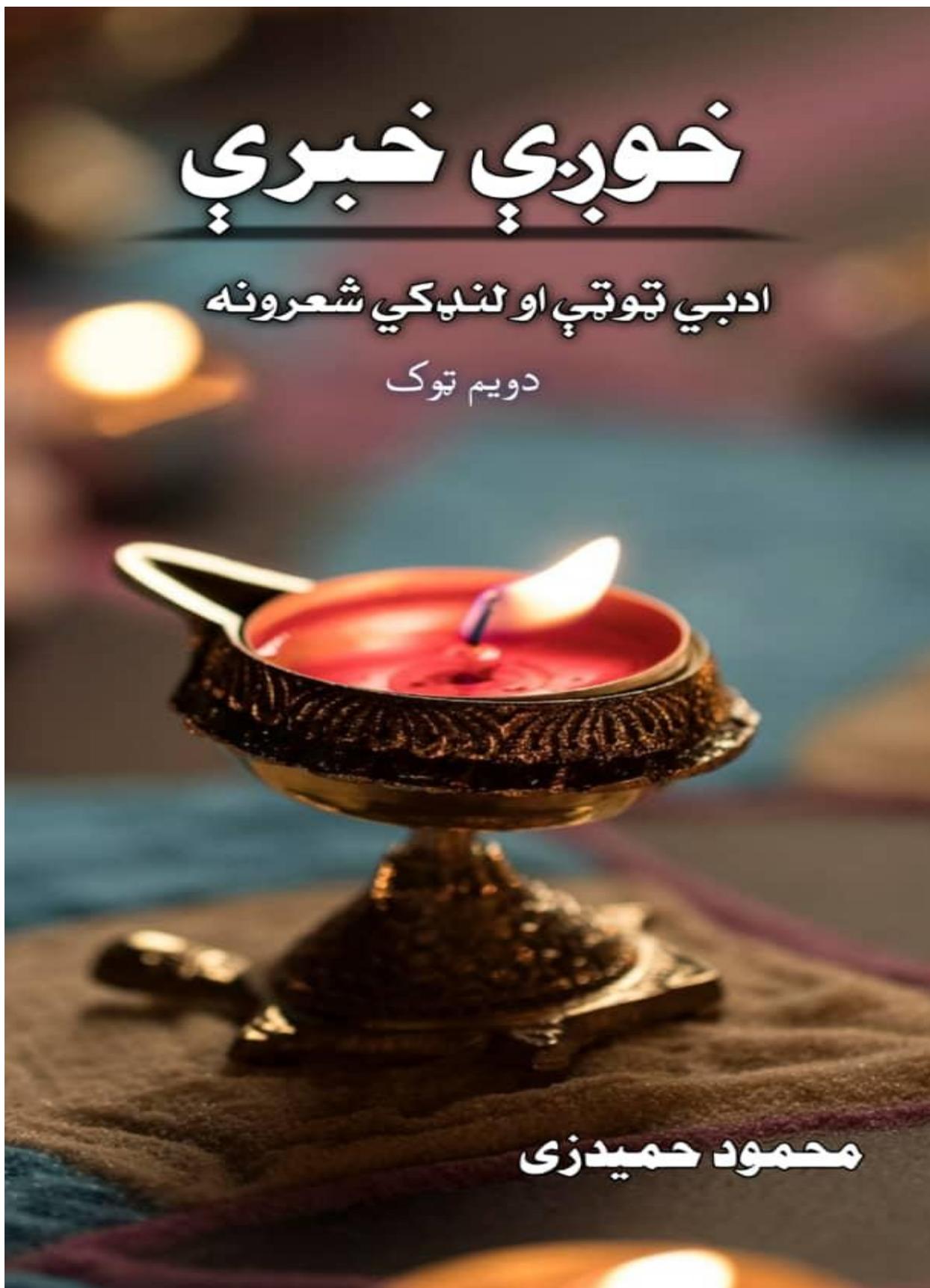
خوري خبري

هو زما سره زما دهرې شيبې شمار ڪيري وٺه به دخپلو ڪرو
خواب په ويرونڪي، گرمه لويه ورځ ڪي ورڪوم بيا ولي دخپل را
سپرل سوي چار، وخت او خان سره بد وڪرم!

خوپري خبري

ادبي ٽوٽي او لنڊاڪي شعرونه

دويم ٽوڪ

محمود حميدزي

**Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library**